

Případová studie delegování 2

Milí podřízení, na delegování zapomeňte!

53-letý ředitel divize velké stavení společnosti svolal poradou k řešení nových developerských projektů. Sám nejprve sdělil své návrhy, a pak otevřel diskusi, ve které vyzval deset přítomných kolegů k hledání dalších nápadů a možných řešení. Diskuse byla plodná, nakonec se účastníci po dvou hodinách shodli na třech návrzích.

Na závěr porady si vzal slovo pan ředitel a zhodnotil: „Petře, tvůj návrh je nereálný z těchto a těchto důvodů, Josefe, tvůj návrh je příliš drahý, to si teď nemůžeme dovolit, a tvůj návrh, Karle, to je čirá utopie. Uděláme to tak, jak jsem řekl na začátku porady.“ V jednací místnosti to zahučelo, ale jen jeden nový kolega vedl ruku a zeptal se, proč tady tedy ty dvě hodiny všichni diskutovali, když už byl šéf předem rozhodnutý? Ředitel se vítězoslavně pousmál a pravil: „Vyšší bere!“ a tímto argumentem ukončil další diskusi. Kolega, který ve firmě podával výpověď, pak popsal chování svého nadřízeného následovně: „Má vždy ‘patent na rozum’, nikdo opravdu schopný pod ním dlouho nevydrží, zůstávají jen neschopní úředníci a patolízalové, chová se arogantně i k ženám, je povýšený, zachutnala mu moc. Své oponenty už ‘zlikvidoval’ a v top managementu má takřka neomezenou moc, cítí se být, a do značné míry i je, nenahraditelným. Má politické styky a ambice. Jsem rád, že už pod ním nebudu pracovat.“

1. Jak byste reagovali na tento způsob chování svého nadřízeného?

2. Čemu škodí takový přístup vedoucího?

3. Jaké způsoby řešení takové situace byste viděli?